

Överlevnadsmanuskriptet nr 294

<http://aishanorth.wordpress.com/>

Tiden flyger iväg och dagarna blir längre och längre på det norra halvklotet, allteftersom solens strålar förlänger sin vistelse på ytan. Mycket ljus kommer att fortsätta strömma ner på Jorden. Och med detta ljus kommer så mycket som ni har hoppats på, men kanske också en del som ni hellre hade lämnat i glömska. För ljuset öppnar dörrar inom er alla och vad än ljuset söker upp, kan inte längre döljas.

Den här vårstädningen kan ibland bli mer än en liten ansträngning för en del av er. Men återigen säger vi, allt är bra och verkligheten precis som det var menat att det skulle vara. För denna uppväckning är en grundlig en, och som vi har sagt tidigare, denna är den sista i en mycket lång rad av sådana omskakningar, men den här gången har vi för avsikt att avsluta jobbet, om vi får uttrycka oss så rakt på sak. Eller rättare sagt, vi ämnar låta er avsluta arbetet, och allt vi kan göra är att assistera er på alla sätt vi kan.

Och vi kommer att fortsätta att göra det, även under de perioder när ni känner er utan något stöd alls, och ni känner er som den ensamaste människan i hela Universum, nej, i hela skapelsen, så måste ni ändå veta att vi är här vid er sida, varje steg på vägen. *Men denna djupdykning in i ensamheten är något som verkligen är mycket viktigt, för ni behöver alla på något sätt bli bortkopplade från alla distraktioner, vare sig de är av positiv eller negativ karaktär. Denna känsla av att bli inkastad i ett tomrum eller vakuum, är faktiskt en väsentlig del av hela denna process.*

Så återigen säger vi, tro inte att ni har fallit i onåd på något sätt, även om det känns som om vi struntar i era rop på hjälp. För vi hör er oavsett hur höga eller svaga era rop är. Och vi avfärdar dem inte för att straffa er eller få er att må sämre än ni redan gör. Nej, vi gör detta eftersom det är en del av det avtal vi gjorde upp på förhand, där ni själva planerade arrangemanget för er vistelse på den här planeten. Vi rättar oss efter era regler, mina kära, eftersom ni är de som på förhand bestämde precis hur denna process skulle ske, och som sådan kan vi bara lyda och tjäna er så gott vi kan, och samtidigt följa dessa strikta regler. Återigen, detta är gjort av er, inte för er, och vi kommer alltid att spela andra fiolen i denna den största befrielsen som någonsin har ägt rum på denna lilla vackra planet.

Er väg har blivit noggrant kartlagd i förväg, så det spelar ingen roll vad ni råkar ut för på vägen, men var medvetna om att det inte har satts upp någon snubbeltråd för att hindra era framsteg. Den har bara satts upp som en uppgift ni önskar övervinna för att er process ska avslutas så som ni planerade det. Vi upprepar att allt är bra, eftersom er resa inte kunde avslutas på annat sätt än så som ni närmar er den idag. För ni följer i de fotspår ni planerade för länge, länge sedan, när ni först dristade er till att ta på er detta uppdrag att bli en del av Jordens Uppstigning. Och här är ni nu, mitt uppe i det hela, och gör exakt det ni kom hit för att göra. *För en del av er känns det som att resan redan har fått sin beskärda del av prövningar och vedermödor, medan andra fortfarande väntar på att få se vad som kommer att hända härnäst.*

Allt ni gör är enligt planen, och även om det ibland kan vara väldigt svårt att se något mönster i denna ganska förvirrande uppsättning upp- och nedgångar, så kom ihåg att de alla har blivit designade för att ni alla ska stiga upp, upp och iväg in till er nya existens som verkligt upplysta varelser, och befolka denna vackra planet redo att åter få Henne att lysa i all Hennes gamla prakt.

Var inte oroliga, även om vägen ibland tycks förgrena sig i alla möjliga förbryllande riktningar, för vet att den kommer att ta er till det utvalda målet, om vi får kalla det så, på precis det sätt som

ni valde som det mest passande för er. Och om det verkar mer än lite ansträngande ibland, var medvetna om att anledningen till det är att ni ansåg den vara den perfekta vägen för er att återinträda i ert gamla tillstånd av storhet. För ni är alla starkare, mycket starkare än vad både er fysiska farkost och kanske även er beslutsamhet ibland tycks tro, så i det avseendet har ni inget att frukta. För ni är här för att gå hela vägen, och nu har ni bara några få steg kvar att gå innan ni kan säga: ”Jag är verkligen här, och jag är här för att stanna för gott nu.”

Översättning Ulla Krogh – www.st-germain.se